

[Arbejds- og boligministeren.]

melig, men det, der også er urimeligt, er, at man ikke i tide i huslejudvalget i folketinget har sørget for at få en forhandling om spørgsmålet. I går — eller var det i forgårs — kunne formanden for udvalget i det andet høje ting oplyse, at der mellem ham og venstres repræsentant allerede for længere tid tilbage havde været talt om at forlænge huslejeloven indtil 1. november, men man kan ikke sidde stille i udvalget og i virkeligheden ikke foretage sig noget som helst for at fremme dette spørgsmåls løsning og så komme i sidste øjeblik og forlange af mig, at jeg skal tiltræde nogle ordninger, som ensidigt går ud over lejerne.

Med hensyn til spørgsmålet om, at lejestoppet skulle have skabt stagnation i byggeriet, vil jeg sige, at det er ikke lejestoppet, der har gjort det, det var materiale-manglen, der gjorde sig gældende efter kapitulationen, og så var der desværre en anden ting, og det var det, at man ikke på forstandig måde under den tidligere regering udnyttede materialerne på en sådan måde, at der blev orden i byggeriet, så byggerytmen blev tilvejebragt.

Med hensyn til bolignødens aftagende vil jeg gerne sige, at selvfølgelig må det hjælpe noget efterhånden, men det skal ikke bidrage til bolignødens afhjælpning, at man ikke vil gennemføre de ændringer, jeg har foreslået til byggestøtteloven. Det beklager jeg meget, for var man gået med til det, var der skabt et incitament for mere byggeri. Nu er jeg bange for, at der vil komme stagnation, som vil give sig udslag i 1951.

Jens Jensen: Jeg vil gerne sige til den højtærede boligminister, at ministeren må selvfølgelig ikke opfatte mine bemærkninger som en stor bebrejdelse, men dog som lidt i den retning. Jeg indrømmer på forhånd, at netop denne lovgivning er meget vanskelig for en minister, men jeg tror nok, at også andre ministre har været ude for de samme vanskeligheder.

Ministeren indrømmede alligevel her fra talerstolen, at de lave huslejer var urimelige, og at de bør ændres. Når ministeren indrømmer det, synes jeg, at ministeren også godt kunne være gået ind på de beskedne krav, der var stillet af de to partier. Hvem der havde skylden i det andet høje ting, kan jeg selvfølgelig ikke blande mig i, men jeg ville tro, at ministeren har den største skyld.

Hvad angår stagnation i byggeriet, vil jeg gerne sige, at hvis man havde ført en

anden huslejepolitik allerede fra 1939, ville mange af de byggematerialer, der gik ud til tyskerne, været blevet anvendt til boliger her i Danmark, og som følge deraf ville bolignøden have været mindre, end den er nu. Jeg fastholder, at ministeren og hans parti har hovedskylden for dette.

Arbejds- og boligministeren (Kjærbo): Når det ærede medlem hr. Jens Jensen fastholder, at jeg nærmest har hovedskylden for, at vi ikke er kommet videre, må jeg anmode det ærede medlem om at læse fortrykket fra det andet høje ting og særlig bemærke, hvad den radikale ordfører i så henseende udtalte med hensyn til venstres repræsentanter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 141 af 31. marts 1949 om bolig-anvisning, således som denne senere er ændret.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1749).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Dernæst gik man til:

Første forhandling af forslag til lov om midlertidig forlængelse af visse bestemmelser i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1751).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.